

pobożnym? Jeżeli zabraknie wiary, nasz stosunek do Boga będzie podporządkowany różnym przyziemnym interesom. Za cenę owych interesów możemy utracić zbawienie, życie wieczne. Tym właśnie niepokoi się Chrystus: czy znajdzie wiarę, to znaczy, czy będziemy gotowi ufać Mu w każdej sytuacji, ufać aż do śmierci i poza śmierć.

Bez wiary nie otrzymamy życia wiecznego, nawet gdybyśmy zdobyli wszystkie skarby świata. Wytrwale prosząca o pomoc wdowa ma być naszym wzorem modlitwy. To przykład mocno zapadający w pamięć.

Robert B.

„Październikowe obchody Światowego Dnia Misyjnego stanowią (...) okazję do odnowionego zaangażowania w głoszenie Ewangelii i nadania działalności duszpasterskiej głębszego rozmachu misyjnego” – pisze w tegorocznym orędziu Ojciec Święty Benedykt XVI. Do obchodów Niedzieli Misyjnej, przypadającej 24 października, zachęca wspólnoty diecezjalne i parafialne, instytuty życia konsekrowanego, ruchy kościelne i cały lud Boży. 84. Światowy Dzień Misyjny obchodzimy pod hasłem „Budowanie wspólnoty kościelnej ma kluczowe znaczenie dla misji”. Papież zwraca uwagę, że dziś, „w społeczeństwie wieloetnicznym, w którym szerzą się coraz bardziej

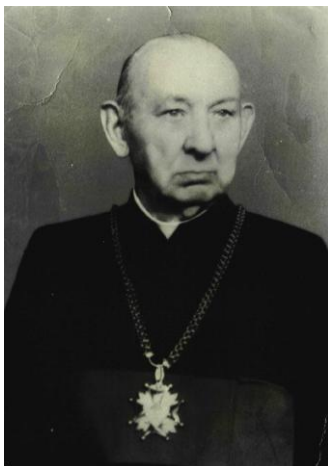
niepokojące formy samotności i obojętności, chrześcijanie muszą zdobyć umiejętność dawania znaków nadziei i stawania się braćmi wszystkich, kultywując wielkie ideały zmieniające historię, a także – bez fałszywych iluzji bądź nieuzasadnionych lęków — winni starać się uczynić z naszej planety dom wszystkich narodów”. Pisząc o misyjnym zadaniu, które otrzymali wszyscy ochrzczeni, Benedykt XVI podkreśla, że nie można go zrealizować w sposób wiarygodny bez głębokiego nawrócenia osobistego, wspólnotowego i pastoralnego.

W Niedzielę Misyjną w kościołach przeprowadzana jest zbiórka. Pieniądze uzyskane w ten sposób w całości przekazywane są na cele misji uniwersalnej. Za pośrednictwem Papieskich Dzieł Misyjnych trafiają do ponad 1000 diecezji na terenach misyjnych, które pozostają pod opieką papieża. „Ten wyraz miłości i jedności, przekazany za cennym pośrednictwem Papieskich Dzieł Misyjnych, którym jestem bardzo wdzięczny, umożliwi formację kapłanów, kleryków oraz katechistów na najbardziej odległych terenach misyjnych i doda odwagi młodym wspólnotom” – zaznacza Benedykt XVI w tegorocznym orędziu na Światowy Dzień Misyjny.

Włączmy się i my jako wspólnota parafialna w to wielkie dzieło misyjne Kościoła.

Red.

26 października – 25 rocznica śmierci ks. Proboszcza Józefa Pyziołka

Ks. Józef Pyziołek urodził się 13. III. 1899 r. we wsi Wola Serocka, par. Wodynie, w sąsiedztwie której spędził ostatnie lata swej pracy proboszczowskiej i emerytowanego życia. Rodzicami jego byli: Tomasz i Katarzyna z Kamińskich, małżonków Pyziołek. W 7 roku życia zaczął uczęszczać do miejscowej szkoły początkowej i w 9 roku odbył pierwszą Spowiedź

świętą i przyjął Komunię świętą. Nauka katechizmu - jak pisał w swoim życiorysie wstępując do Seminarium Duchownego - tak go zainteresowała, że postanowił już wówczas "całe swe życie poświęcić, by poznać Boga". Nic więc dziwnego, że praca w gospodarstwie rodzinnym nie dawała mu zadowolenia, a pociągała go chęć do nauki, która w tym czasie nie była łatwo dostępna. Mając 14 lat rozpoczął naukę w Seminarium Nauczycielskim w pobliskiej Siennicy, którą wzorowo ukończył w 1918 r. i w tymże roku, czując głos powołania kapłańskiego, wstąpił do organizującego się wówczas w Janowie Podlaskim Wyższego Seminarium Duchownego, wskrzeszonej Diecezji Janowskiej, czyli Podlaskiej. Tu otrzymuje 16. XI. 1919 r. Sakrament Bierzmowania. Po

święceniach kapłańskich, otrzymanych dnia 1. II. 1925 r., pracuje najpierw jako wikariusz w par. Janów Podlaski i wówczas już otrzymuje pozwolenie Władzy Diecezjalnej na podjęcie studiów na Wydziale Humanistycznym KUL, z którego jednak rezygnuje, marząc o studiach teologicznych zagranicznych. Od 12. XII. 1925 r. jest wikariuszem par. Wilczyska, a od 18. III. 1926 r. wikariuszem par. Węgrów. Tu, po kilku miesiącach pracy duszpasterskiej, otrzymuje pozwolenie na wyższe studia teologiczne w Innsbrucku. Podjąwszy je ochoczo, jako student zastępuje w wolnym czasie, w sierpniu 1927 r. wikariusza par. p.w. Św. Stanisława w Siedlcach, a w lipcu następnego roku w Garwolinie. Dnia 14. VI. 1930 r. kończy "laudabiliter" studia w Innsbrucku uzyskaniem tam stopnia naukowego doktora Teologii na podstawie pracy: "Stanisław Hozjusz i Sobór Trydencki". Po kilkumiesięcznym okresie pracy na stanowisku wikariusza par. Żelechów, otrzymuje nominację na profesora teologii w Wyższym Seminarium Duchownym w Janowie Podlaskim i na tym stanowisku pozostaje od 27. VI. 1931 r. aż do II wojny światowej. Początek tej wojny i spowodowana nią przerwa w zajęciach seminaryjnych zmienia pole działalności ks. J. Pyziołka z profesorsko-naukowego na duszpasterskie. W międzyczasie zostaje sędzią prosynodalnym w Sądzie Biskupim w Siedlcach. Już 12. XII. 1939 r., w zastępstwie ks. Andrzeja Mazurkiewicza, zostaje administratorem parafii p.w. Przemienienia Pańskiego w Łukowie, od 1. V. 1940 r. przez miesiąc administruje równocześnie dwoma parafiami w Białej Podlaskiej, gdzie praca duszpasterska w warunkach okupacyjnych była bardzo